

и въздържаніе отъ гасіа, нз не и отъ страситы; и во обще напиваньето, и піанството празднѣва заедно съ постенъето. Пріематъ таинствата, нз не познаватъ благодать-та на таинствата. Иматъ вѣрата, нз не ѣматъ познаніе на вѣрата; вѣратъ, и не познаватъ кого: „не вѣдомомъ Богъ; не познаша, ниже оуразумѣша, ко тмѣ хѣдатъ.“

Тъи цѣто, колкото въ познаніе на вѣрата, вѣрата Хрістіанска е много недостатчна въ това време, защото не знайтъ онова, което вѣратъ, и дано въ дѣаніе на вѣрата да не бы была още по-вѣче недостатчна, защото не праватъ, какъ-то вѣратъ. Още, когато ный быхмы имали сичкото познаніе на вѣрата наша за да вѣрвамы добрѣ, ако не тѣримъ познаніе въ дѣйствиѣ, та да живѣемъ добрѣ, не сѣ ползѣвамы нищо. „Каква полза, ако казва нѣкой: че има вѣра, а дѣла нѣма? да ли може вѣрата сама да го спаси?“ (1) Това е было стара ересь на Николаитанеты, и на ученициты на Сімона Магесника, които мисляли, че сама вѣрата стига и безъ дѣла да спаси челоуѣка. Не, дѣлата сѣ душата на вѣрата; едно тѣло безъ душу е мъртво; слѣдователно (говори сщціатъ Апостолъ) и вѣра безъ дѣла е мъртва; „ѣкѣже во тѣло безъ духа мертвѣ, тѣкъ и вѣра бѣзъ дѣла мертвѣ ѣсть;“ (2) Я една мъртва вѣра не ползѣва никакъ за спасеніе. Вѣрата, която пріемамы въ свѣтото Кръщеніе, ако искамы да кажемъ споредъ богословска точность, не е дрѣго освенъ начало на вѣрата; тѣ е като единъ корень, който трѣбва да порасте, да стане дърво въ земніатъ Рай на Хрістевата Черква, дрѣго-мѣ е безполезна, и бесплодна, и сѣ отсича, и хвърла сѣ въ огънтъ. Вѣрата отъ Кръщеніега направа едно дѣте Хрістіанинъ, но тойзи Хрістіанинъ, когато достигне на възраст само съ таѣ вѣра е Хрістіанинъ само по имѣ; началото изыскава напредъка, коренътъ плодове, вѣрата дѣла, безъ които вѣрата е мъртва, и само единъ мъртъвъ трѣпъ отъ вѣра; и ный смы излагани, ако сѣ надѣемъ съ една такава вѣра, да придобіемъ една блаженна жизнь. Тъи сѣ азжалъ нечестивіатъ царь Вавилонскый въ поклоненіега на Богътъ, когото вѣратъ. Той Богъ былъ прочюгитъ Идолъ, нареченъ Вилъ, и отивали мѣ на день дванадесѣтъ артавы (житна мѣра) семидалъ (най-чисто брашно), четыредесѣтъ овци, и шесть ведра вино, които вѣрвали Вавилонцити, че гы издалъ сич-

[1] Іаков. гл. 2, ст. 14 [2] Тамже ст. 26.